

Nr 25.

Av herr **Bäckström**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående
lättnader i stängselkyldighetens fullgörande.

Gällande kungl. förordning om ägors fredande emot skada av annans hemdjur samt om stängselkyldighet har i vissa delar visat sig för vår tid och nuvarande förhållanden mycket svårtillämplig, onödigt betungande och i ej ringa mån hinderlig för jordbrukets, i synnerhet småbrukets, utveckling. Och detta kan ju knappast förvåna, då förordningen i fråga är av år 1857 och utvecklingen på jordbrukets, skogs-skötselns och därmed sammanhängande näringars områden gjort så stora framsteg under de sista årtiondena.

I saken intresserade äro ganska allmänt ense om, att bestämmelserna angående stängselvitsord böra i väsentliga delar ändras, dels — såsom många yrka — genom att stängselvitsord beträffande inägorna borttages, dels — såsom åter andra anse nödvändigt — genom att stängselvitsord i vissa fall måtte tilldelas även dem, som enligt §§ 4 och 9 m. fl. uti förordningen i fråga sakna sådant vitsord. Och detta sista torde för småbrukets utveckling vara av synnerlig vikt i vissa delar av vårt land.

Dessutom äro föreskrifterna om laggillt stängsel, till vilka samma stängselförordning hänvisar, synnerligen otidsenliga och olämpliga, i det de icke tillåta behöflig valfrihet för bruk av moderna, virkesbesparande och billiga stängsel, ehuru sådana visat sig fullt ändamålsenliga.

För att i den mån det är möjligt på detta område bringa någon lättnad åt jordbruksnäringens idkare, undanröja hinder för småbrukets sunda utveckling och för att utforma tidsenligare bestämmelser, vilka icke såsom de nuvarande gåve anledning till processande och trakasserande grannar emellan, synes det verkligen vara på tiden, att stängselförordningen måtte undergå en välbehöflig revision.

Att detta är ett utbrett och aktuellt önskemål framgår också därav, att mötet med hushållningssällskapens ombud, som hölls under sistlidne november, hade detsamma under en omprövning, som till och med föranledde positivt beslut.

På grund av det anförda får jag vördsamt hemställa,

att Andra kammaren ville för sin del besluta, att Riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t an hålla om utredning, huruvida icke uti bestämmelser i gällande stängselförordning och därmed sammanhängande föreskrifter ändringar böra vidtagas i syfte att vinna behöfliga och möjliga lättnader för stängselskyldighetens fullgörande, samt vidtaga de åtgärder, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 21 januari 1914.

W. Bäckström.
